

Tweeënveertigste Pastorale Brief 13 maart 2021 Vierde zondag van de veertigdagentijd

voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland

De volgende pastorale brief verschijnt op 20 maart.

***In verband met de verlenging van de lockdown
blijven ook wij nog t/m 3 april (paaszaterdag) streamen.***

*Mochten de besmettingscijfers het toelaten
dan willen we op Paasmorgen in alle locaties weer gaan vieren.*

*Zolang de lockdown voortduurt
ontvangt u elke week een Pastorale Brief*

*Zeg Nicodemus, was je bang
om Jezus te bezoeken?
Je koos de nachtelijke gang
met de verborgen hoeken.*

*Als je collega's zouden zien,
dat je met Hém gaat praten....,
dan zijn ze daarvan niet gediend;
dus liever donk're straten.*

*Zeg Farizeeër, welgeleerd,
en kenner van de wetten,
nú wil je luist'ren naar de Heer
en op zijn woorden letten!*

*De leraar verootmoedigt zich
door zich te láten leren.
In 't donker hoort hij van het Licht
en over "je bekeren".*

*'t Is zo eenvoudig, beste vriend,
om woorden te aanvaarden
waarvan de Heer zich nu bedient:
"Zo lief had God de aarde".*

*Want Nicodemus, ook voor jóu,
heeft God zijn Zoon gezonden.
Als je dáár je geloof op bouwt,
ben je met Hem verbonden.*

*Door te geloven in zijn Woord
werd je bevrijd van banden.
Je leeft nu eeuwig bij Hem voort,
dankzij zijn offerande!*

(gedicht van Jelly Verwaal, bron: www.gedichtensite.nl)

* Inleiding...

door pastor Dorenda Gies

Afgelopen week zag ik een indrukwekkend filmpje op de NOS nieuwssite van een non die neerknielt voor een groep politiemannen in Myanmar, om hen te weerhouden te schieten op demonstranten. Twee politieagenten knielen ook neer. Het is duidelijk dat haar bede in iedere geval op hen beide een effect heeft. "Ik zei dat ik hier geen problemen wil zien en dat ik niet weg kon gaan als de politie niet weg zou gaan", zei de non, Ann Rose Nu Tawng, achteraf. "Ik smeekte hen niet op de kinderen te schieten." Het ontroert mij dat er in zo'n situatie mensen zijn die anderen proberen te beschermen en hun geloof letterlijk inzetten voor de mensen om hen heen. En het heeft blijkbaar effect!

Voor wie het filmpje nog wil zien staat hieronder de link naar het artikel en het filmpje.

<https://nos.nl/artikel/2371919-non-knielt-voor-politie-in-myanmar-om-geweld-te-stoppen.html>

In Myanmar is het al sinds begin vorige maand onrustig omdat de militairen een staatsgreep hebben gepleegd en de democratisch gekozen politiek leider Aung San Suu Kyi is vastgezet. Sindsdien gaan de mensen daar de straat op om haar vrijheid te eisen en te protesteren tegen de staatsgreep. Bij die vreedzame protesten wordt met scherp geschoten op de demonstranten en vallen doden en gewonden. Veel mensen worden opgepakt en een aantal nieuwszenders mag niet langer uitzenden. Alle protest, de jonge democratie, het wordt in de kiem gesmoord.

Wat een tegenstelling met wat er deze weken in ons land gaande is. Op dit moment zitten wij hier in Nederland volop in de verkiezingsstrijd. Partijen vallen over elkaar heen, of doen juist hun best om allianties te sluiten. En omdat de campagne dit jaar niet op straat en in grote zalen kan worden gevoerd, staan televisie, radio en de digitale media bol van de advertenties en debatten. Soms lijkt een heel gekrakeel, maar verschillende stemmen worden wel gehoord en mogen klinken. Vaak redelijk beschaafd, maar soms ook agressief of beledigend. Het verloopt in coronatijd wel ingewikkeld, maar niemand wordt doodgeschoten of opgepakt, als hij of zij zich uitsprekt voor of tegen een bepaalde partij of persoon. Wij kunnen in vrijheid onze keuze maken, hoe lastig deze ook is. Wat zijn wij gezegend dat we leven in een volwassen democratie! Wat zijn wij gezegend dat we in vrijheid mógen kiezen!

De politici die straks gekozen worden krijgen een stevige kluit. De coronapandemie is nog niet voorbij en er moet veel energie worden gestoken in het opbouwen van ons land. Daar zullen we allemaal aan moeten meehelpen. Laten we hopen dat we daarbij juist de kwetsbare mensen niet vergeten. Laten we hopen dat de kloof tussen arm en rijk niet groter wordt. Laten we daarbij ook zorgvuldig omgaan met onze leefomgeving.

Wij zullen niet snel biddend op onze knieën gaan tussen de machthebbers en de demonstranten. We mogen wel hopen dat we in de keuzes die we maken, en die voor iedereen ook weer anders zijn, ons geloof, onze hoop en de liefde, die Jezus ons heeft voorgeleefd, centraal staan. Ik wens u en jou deze week veel sterkte en succes met het maken van een keuze!

Deze brief is weer gevuld met inspirerende stukken. Pastoor Marco schrijft een mooie overweging over leven in het licht van God. De kinderen kijken hoe je kunt groeien in dat licht van God. Annemieke Middelkamp neemt ons mee op een autorit naar Den Haag en Wim van Bussel is op zoek naar zichzelf. Tenslotte vindt u nog een verslag over hoop en vrede bij het bezoek van de Paus aan Irak. Los bijgevoegd bij deze brief vind u ook nog de bisschoppelijke brief over de verkiezingen. Veel leesplezier gewenst!

Hartelijke groet, mede namens collega Marco Conijn,

pastor Dorenda Gies

*Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)*

* Vanuit het pastoresteam...

In de parochie zijn geen publieke vieringen t/m Paaszaterdag 3 april!

Vanwege de verlengde lockdown hebben we helaas moeten besluiten om publiekelijke vieringen nog even uit te stellen.

Als de omstandigheden het toelaten wordt er weer publiekelijk gevierd vanaf Paaszondag. Zolang we geen publieke vieringen hebben zullen de intenties van alle locaties tijdens de gestreamde viering worden meegenomen in de voorbede.

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Al enkele weken wordt de viering op zaterdagavond gestreamd vanuit Dronryp. Kort tevoren is er een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. Ook wordt er gestreamd op de facebookpagina van de parochie. U bent dan live met de viering verbonden.

Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 13 maart om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Zaterdag 20 maart om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Jubilate

Zaterdag 27 maart (palmzondag) om 19.15 uur vanuit Dronryp

Witte Donderdag 1 april om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Goede Vrijdag 2 april om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Ceaciliakoor

De paaswake 3 april om 20.30 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Ook wordt op zondag wekelijks een viering gestreamd vanuit Terschelling, uitgezonden via www.tererschelling.tv. Hier geeft collega Susan Boukema regelmatig medewerking aan.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Gelovige Inspiratie...

door pastoor Marco Conijn

Het heilig evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd sprak Jezus tot Nikodemus:

“De mensenzoon moet omhoog worden geheven
zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn,
opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben.

Zo zeer immers heeft God de wereld lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven,
opdat alwie in Hem gelooft niet verloren zal gaan maar eeuwig leven zal hebben.

God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen,
maar opdat de wereld door Hem zou worden gered.

Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft is al veroordeeld,
omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods.

Hierin bestaat het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren.

Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe, uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden. Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht, opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan."

Overweging

In die dagen sprak Jezus met Nikodemus, zo begint het Evangelie. Wie was Nicodemus eigenlijk? Hij was niet zomaar de eerste de beste. Hij was een Joodse geleerde, een Joodse Rabbi, een gerespecteerd lid van het Sanhedrin (het Joodse gerechtshof) en was lid van de hoge raad. Hij was ook nog een vooraanstaand Farizeeër. Alles wat een mens in zijn leven kon bereiken had hij bereikt. Hij genoot aanzien bij mensen, hij was welgesteld, hij was invloedrijk. En Nikodemus, uitgerekend deze man, zoekt Jezus op. Midden in de nacht. Waarom 's nachts? Hij wilde niet gezien worden.

Vele vooraanstaanden wilden niet met Jezus gezien worden, wilde niets met Jezus te maken hebben. Vele vooraanstaanden konden Jezus bloed wel drinken. Ze vonden hem een volksmenner, een oproerkraaier. En omdat Nikodemus zijn hoge positie niet in gevaar wenste te brengen, wilde hij Jezus **WEL** ontmoeten, maar wenste er **NIET** openlijk voor uit te komen. Dus moest de ontmoeting in het geniep plaatsvinden.

Jezus ontmoeten, zou u of jij dat willen? En wilt u/jij hem dan in het geniep ontmoeten of mag iedereen van de ontmoeting weten. Oftewel: Geloof je en houd je dat liever voor jezelf of mag iedereen weten dat je ook een enthousiast volgeling bent van Jezus....

Nikodemus wil Jezus ontmoeten. Waarom? Hij is ergens naar op zoek. Hij is op zoek naar licht in zijn leven. Hij is op zoek naar de zin van zijn leven. En kennelijk is Jezus voor hem het licht en geeft Jezus zin aan heel zijn menselijk bestaan. Hij is in ieder geval geraakt door Jezus. Jezus raakt hem diep van binnen, tot in zijn diepste ziel.....

In het geheim komt het 's nachts tot een gesprek. Het is vooral Jezus die aan het woord is. Jezus krijgt de kans en neemt de kans om Nikodemus vertrouwd te maken met zijn opvattingen en wat de bedoeling is van zijn komst op aarde..... En dan stelt Jezus hem tenslotte een belangrijke vraag. Een vraag die feitelijk ook aan u, jou en mij wordt gesteld. Hoe komt een mens tot een zinvol leven? Wat maakt je leven zinvol? Waar wil je voor leven? Waar zou je alles voor op willen geven?

Nikodemus had alles in zijn leven bereikt. Status, aanzien, macht. Maar is dat het dan? Is dat dan wat je na moet streven. Is dat wat een mens ten diepste gelukkig maakt.... Je gevoel zegt misschien van: jazeker. Mooie auto, mooi huis, veel bezit en noem maar op. Maar is dat het echt.....

Laatst zei iemand me,
als je een willekeurig mens vraagt naar zijn of haar wensen
naar wat een mens gelukkig maakt of waar een mens van droomt
dan volgt vaak een heel verlanglijstje.
Tot je die vraag stelt aan een ziek mens.
Het verlanglijstje van een ziek mens is maar kort: geef me een goede
gezondheid.
Een goede gezondheid zou je gelukkig moeten maken.
Dan heb je niets meer te wensen, bijna niets meer te wensen.
Want wat verlangt een mens ten diepste nog meer....
Dat is liefde.
Dat is weten dat je geliefd bent.....
Bemind wordt. Gekend wordt

Maar aanzien, macht en bezit.
Volgens mij maakt dat nooit een mens volkomen gelukkig.

Nogmaals: wat maakt jou en uw leven zinvol? Wat maakt gelukkig?
Een goede gezondheid maakt gelukkig. Of dat je je bemint weet.....

Vandaag horen we dat Jezus Nikodemus op het spoor zet van een zinvol leven.

In en door Jezus wordt één ding zeer duidelijk.
God heeft een groot hart voor mensen en Jezus toont ons dat
door de liefdevolle woorden die Hij spreekt en door liefdevol en barmhartig te handelen.
En daarnaast vraagt Jezus om te kiezen: te kiezen voor Hem, te kiezen voor het ware licht
Hij vraagt het aan Nikodemus. Hij vraagt het aan jou en aan mij.
Hoe staat er zo mooi.....
*Het licht is in de wereld gekomen,
maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren.
Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe,
uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden.*

Kiezen we voor wat Jezus van ons vraagt?
Kunnen onze daden het daglicht verdragen?
Kiezen we voor het licht, de Goddelijke waarheid.
Of vinden we dat kiezen voor Gods licht en waarheid lastig,
vinden we dat toch wel gauw teveel gevraagd en gaan we liever onze eigen weg.
Nikodemus ging 's nachts naar Jezus toe. 's Nachts, in het donker, in het geheim.
Jezus nodigt Nikodemus uit om vanuit de donkerte naar buiten te treden.
Leef niet in en vanuit de duisternis, maar leef in en vanuit het licht,
leef met God die ook voor jou het licht wil zijn.
Jezus presenteert zich als de Redder.
God houdt zoveel van de wereld en de mensen,
dat Hij zijn Zoon gezonden heeft om te redden wat er te redden valt.
De wereld redden, dat was zijn opdracht.
Dat lezen we ook vandaag:
"God heeft zijn zoon **niet** naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen,
maar om de wereld door Hem te redden".
Niet oordelen dus, maar redden!
Bent u / jij iemand die graag oordeelt? Of iemand die graag redt.....?

Er zijn heel wat mensen die oordelen. Misschien oordeel jij / u ook wel eens.
Weet u: Mensen die oordelen en veroordelen zijn er genoeg.
Mensen die roddelen zijn er genoeg.
Waardeloze mensen, die achter je rug om oordelen.....
Neem dan Jezus, die oordeelde en veroordeelde niet primair, maar kwam om te redden.

Wie redt, die verlost iemand uit een penibele situatie.
Wie redt die reikt iemand de hand.

Vaak wordt er door mensen geoordeeld en veroordeeld.
Vaak worden **anderen** gewezen op hun fouten en tekorten.
Doe als Jezus en oordeel niet, maar redt.
Reik iemand die je hulp nodig hebt de helpende hand.

Tenslotte.....
Handel in je leven oprecht, handel eerlijk. Leef in het licht.
Wie leeft in en vanuit licht, die leeft in en vanuit God.
Laten we net als Nikodemus op zoek gaan naar het licht,
Laat ons leven op de wijze zoals God dat vraagt.
Succes daarmee!

Voorbede

In het vertrouwen dat God ons nooit laat vallen,
zelfs als wij afhaken, bidden wij om antwoord en verhooring...

Voor allen bidden wij, die slachtoffer zijn van wereldwijde catastrofes en misstanden,
zoals armoede, geweld, discriminatie en natuurrampen:
Dat zij alsnog gered worden. Dat mensen wakker worden en wijs handelen.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

Voor allen bidden wij, die de vreugde van het evangelie maar niet te pakken krijgen
voor wie de duisternis overheerst in hun leven.
Dat zij de weg naar het licht terugvinden door mensen die iets van God uitstralen.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

Voor allen bidden wij, die bereid zijn óp te bouwen na afbraak en tegenslag.
Voor wie optimisme uitstraalt na een slechte periode.
Voor wie zich niet in de ellende van de coronacrisis laten zakken
maar de nadruk leggen op gezondheid en toekomst. Dat zij navolging vinden.
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

In deze vastentijd bidden we in het bijzonder
voor mensen in ontwikkelingslanden zoals Bangladesh,
die lijden onder de gevolgen van klimaatverandering.
Mogen zij vaardigheden en deskundigheid verwerven
zodat zij wegen vinden om in hun levensonderhoud te voorzien.
Dat zij met onze hulp een goede toekomst mogen opbouwen...
Heer, schep een nieuwe Geest in ons.

Bidden we voor hen die het moeilijk hebben en in nood verkeren,
geestelijk of lichamelijk: om lichtpuntjes in deze moeilijke tijd.
Voor hen die verblijven in ziekenhuizen, verpleeginstellingen,
in een hospice of in de psychiatrie- overal ter wereld:
Voor de zieken bidden we.
Om goede zorg en herstel als dat mogelijk is.
Om berusting voor hen die meer kunnen genezen.

We bidden voor hen die zijn overleden en door ons worden gemist.
Dat de belofte van eeuwig leven voor hen werkelijkheid is geworden.

God, U bent eigenlijk onnoembaar,
Soms ervaren we u als heel ver weg en even daarna weer als heel nabij.....
Richt onze voeten op de weg van Jezus Uw Zoon,
Hij die leeft met U en met de Heilige Geest tot in eeuwigheid. Amen

* Vastenactie

VASTENACTIE

Werken aan een toekomst

Tijdens de veertigdagentijd proberen wij in voorbereiding op Pasen aandacht te vragen voor mensen op andere plekken in de wereld, die onze steun nodig hebben. We doen dat in samenwerking met de Vastenactie. Vastenactie ondersteunt dit jaar projecten gericht op beroepsonderwijs en ondernemerschap, zoals in Bangladesh. Hieronder leest u wat uw hulp kan betekenen voor de mensen daar.

Interview met Eshita uit Bangladesh: Ondernemerschap veranderde haar leven

Eshita (38) is getrouwd en heeft een zoon (11). Zij en haar man werken hard, maar toch hadden ze altijd moeite om rond te komen. Via Caritas leerde Eshita eenden en kippen fokken. Daarmee kan ze inmiddels flink bijdragen aan het gezinsinkomen.

Hoe zag je leven eruit voordat je Caritas leerde kennen?

“In de stad werkte ik als lerares. Toen we naar dit dorp verhuisden moest ik erg wennen. Mijn man vindt het niet prettig als ik buitenshuis werk. Ik gaf privéles en deed naaiwerk, maar dat verdiende erg weinig. Mijn man en ik hadden vaak ruzie over geld, ik voelde me hopeloos.”

Waarvoor is je situatie veranderd?

“Drie dingen hebben mij geholpen: vis, pluimvee en wormencompost. Ik ontmoette Didi van Caritas. Zij bracht me op ideeën om mijn inkomen te vergroten. Zo leerde ik eenden en kippen te fokken en vis te kweken. Ze liet me ook zien hoe je wormencompost maakt. Dat verkoopt goed. Mijn inkomen is door dit alles verdubbeld. Het maakt me trots dat ik meer kan bijdragen aan het huishouden. Mijn man waardeert het, we bespreken onze plannen en problemen nu samen. En ik heb al een mooi bedrag kunnen sparen voor de opleiding van mijn zoon.”

Wat doe je nog meer?

“Ik vaccineer pluimvee voor meerdere huishoudens en verkoop ook vaccins aan anderen. En ik geef gratis advies als mensen uit onze gemeenschap hulp of advies nodig hebben met hun dieren, naaiwerk of bij het oplossen van sociale problemen.”

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

“Vroeger had ik één kip, nu heb ik er acht en 22 kuikens en ook veertien eenden. Ik heb een geweldig plan! Binnen een jaar hoop ik een minifokkerij te hebben met honderd kippen en honderd eenden. Die koop ik niet, ik fok ze zelf. Dan hou ik de kippen en verkoop ik de haantjes.”

Hoe kunt u bijdragen?

U kunt aan de Vastenactie bijdragen door een bedrag over te maken op:

NL21 RABO 0320 417 255

t.n.v. Parochie H. Jacobus de Meerdere

o.v.v. Collecte Vastenactie 2021

Doneer en geef kwetsbare groepen de kans op een opleiding en betaald werk!

Hartelijke dank voor uw bijdrage!

Pastor Dorenda Gies

* Voor de kinderen...

Licht om te groeien

Navertelling Johannes 3,14-21

Mag ik wat vragen?

Jezus is in Jeruzalem om het Paasfeest te vieren. Elke dag loopt Hij rond op straat. Buiten vertelt Hij aan wie het maar horen wil over God, zijn Vader. De mensen stellen hem veel vragen. Zo voeren ze hele gesprekken over het geloof, gewoon op straat. Maar niet iedereen durft overdag met Jezus te praten. Sommigen zoeken Jezus liever op in de nacht. Als het donker is ziet niemand dat ze willen horen wat Jezus te vertellen heeft.

Eén van die mensen is Nikodemus. Hij is een geleerd mens. Hij weet veel van de Bijbel. Daarom is hij de leider over veel Joodse mensen. In het donker komt Nikodemus naar Jezus toe. Ze praten heel lang samen. Jezus vertelt aan Nikodemus: "Je kent de bijbel goed, Nikodemus. Denk eens aan het verhaal over Mozes en de slang. Weet je nog, Mozes was in de woestijn met het volk van God. Het volk was ziek omdat ze niet naar God hadden geluisterd. Daarom moest Mozes een koperen slang op een stok in de lucht steken. Iedereen die omhoog keek naar de slang werd weer beter. Dat verhaal, Nikodemus, vertelt ook iets over mij. Ook ik, Jezus, de Mensenzoon, moet omhoog gestoken worden. Dan zal ieder mens die in Mij gelooft beter worden. Hij zal voor altijd leven bij God. Want God houdt van de mensen. Zelfs zoveel dat Hij Mij, zijn Zoon naar de mensen heeft gestuurd. De Zoon van God is niet gekomen om mensen te veroordelen. Hij komt ze redden. Het enige wat je hoeft te doen als je gered wil worden is geloven in de Zoon van God. Dan mag je voor altijd bij God zijn." En Jezus gaat nog verder: "Gods Zoon is het Licht voor de mensen. Helaas kiezen mensen soms liever voor het donker dan voor het licht. Ze doen slechte dingen in het donker en zijn bang voor het licht. Want in het licht kan je zien wat ze gedaan hebben. Maar als je een goed mens bent, wil je graag naar het licht. Dan kan iedereen zien dat jouw goede daden gedaan zijn uit liefde voor God." Nikodemus heeft na dit lange gesprek in de nacht veel om over na te denken. Durft hij te kiezen voor Jezus, het licht voor de mensen? Hij weet het niet zomaar.

'uitgegroeid' is.

Groeispelletje

Nodig: Een zaklantaarn

Uitvoering:

Als het mogelijk is maak het dan een beetje donker in de ruimte. Vraag de kinderen een plek te zoeken in de ruimte en zich zo klein mogelijk te maken.

De ouder krijgt een zaklamp en loopt rond in de ruimte. U kunt kinderen laten groeien, door op een kind te schijnen met de zaklamp. Groeien gaat langzaam! Het kind dat beschenen wordt begint langzaam omhoog te komen (te groeien). Als het kind met de zaklamp stopt met schijnen, stopt ook het kind met groeien en blijft in die houding staan. Met de zaklamp bepaalt u dus wie groeit en hoelang deze mag groeien. Daag de kinderen uit om ook hun armen te gebruiken om zo groot mogelijk te groeien. Het spel is afgelopen als iedereen

Gebed om licht en vrede

Goede God, ik wil graag groeien
zodat ik groot word en ook sterk.
daarom moet ik ook goed eten
want dat is het halve werk.
Ik doe mijn best op school
met rekenen, taal en gym
en ik leer over de wereld
dat alles maakt mij slim.
Jezus wil mij ook iets leren,
over liefde en barmhartigheid
Hij helpt mij door een licht te zijn,
zo raak ik mijn pad niet kwijt.
Goede God, ik bid voor allen groot en klein
om licht en vrede voor de mensen.
Dat Jezus voor hen een wijnstok mag zijn
wil ik voor iedereen bidden en wensen. Amen

*** Gedachten van parochianen...**

Zondagmorgen rijd ik richting Den Haag...

Het is zondagmorgen en ik rijd, nog vrij vroeg, richting Den Haag. Een enkele wandelaar, jogger of fietser is al volop actief. Ik verbaas mij er een beetje over, zo vroeg al! Via de radio luister ik vanaf 9 uur naar het programma "Tussen hemel en aarde". Ik heb het gevoel alsof ik de kerk in mijn auto heb. Het Agnus Dei uit de Missa Papae Marcelli wordt ten gehore gebracht. Het bijzondere is, zo wordt verteld, dat deze compositie van Palestrina er bij het concilie van Trente (1545-1563) voor gezorgd heeft dat meerstemmigheid toch toegestaan bleef*. Goddank denk ik. De mis werd door Palestrina gecomponeerd voor Paus Marcellus II (1555). Ondertussen geniet ik van het uitzicht over het uitgestrekte IJsselmeer (maar let natuurlijk ook op het verkeer) Het is zwaar bewolkt en aan de horizon is een smalle strook rozegele gloed te zien. Zou de zon nog gaan

schijnen vandaag? In de lucht en in het water verschillende soorten ganzen en eenden, zwanen, meerkoeten, wat aalscholvers en een enkele zilverreiger. Een paar ganzen lijken een stukje met mij mee te vliegen. Ik voel me zo tevreden en geniet intens van het uitzicht over het eindeloos lijkende water, de luchten en de muziek. Mijn gedachten gaan hun eigen weg. Wat is de wereld, wat zijn de dieren, de planten en het leven eigenlijk toch bijzonder en prachtig. Dat het ons mensen gegeven is daarvan te mogen en te kunnen genieten.

We hebben nu last van de beperkingen vanwege het coronavirus, soms zodanig dat we het fijne en mooie niet meer goed waarnemen. Dat we het zwaar vinden om zo voorzichtig te moeten leven. In het dagboek dat een jonge Joodse vrouw (Etty Hillesum) schreef, las ik dat ze zich, ondanks alle beperkingen die ze als Joodse gedurende de oorlogsjaren moest ondergaan, toch vrij voelde omdat lucht boven haar altijd hetzelfde zou zijn, waar ze zich dan ook zou bevinden. Dat heeft veel indruk op mij gemaakt. Ik denk dat het er in het leven om gaat je te richten op het positieve, op hoe goed we het eigenlijk in ons Nederland hebben. Dat is iets om heel dankbaar voor te zijn. Ik luister naar prachtige muziek: een Magnificat, uit de 17e eeuw van een Nederlandse componist (Buns, uit Boxmeer) waar ik nog nooit van gehoord had. Ineens vliegt mij een oud, stinkend Diesel busje voorbij en even later is er het nieuws van 10 uur met het bericht dat de terrassen nog niet open gaan. Ik kom weer terug in het hier en nu en hoop dat de kerken dan toch maar wel weer open zijn met Pasen, zoals ik zag in het conceptrooster.

*Thuisgekomen zoek ik e.e.a. nog eens na op internet maar het lijkt een legende.

Annemieke Middelkamp, Leeuwarden

Wie is zichzelf..?

Als je niet van jezelf houdt kun je niet van een ander houden. Moeilijk puntje. Want om van jezelf te houden moet je wel een beetje jezelf zijn, maar wanneer bereik je dat stralende zelfverwerkingsniveau? Daar wist men heel vroeger al een effectief antwoord op. Want in de gezegende tijd voordat Adolf Hitler de wereld voorgoed in het oude en nieuwe tijdperk spleet, in die tijd toen alleen nog echte dingen het leven waardevol maakten, hadden onze Amsterdamse Vredeskerk, de lagere St. Franciscusschool, de welpenhorde en de verkennerstroep van de Vredesgroep zich verenigd om de ouders (moeder aan aanrecht en wasteil, vader op het werk) opvoedkundig een handje te helpen. 'De ander is altijd belangrijker dan jezelf!' predikte de kerk bij monde van de pastoor of een van de vier kapelaans die toen nodig waren om de parochie te besturen en die allen zoals ik wist rechtstreekse afgezanten vanuit de hemel waren. Als ze dagelijks met de rug naar ons toe in de kerk de H. Mis opdroegen en met gebogen rug hun geheimzinnige gebeden prevelden was dat het moment dat ze rechtstreeks verbinding met de hemel hadden. Na hun heilig leven werden ze helemaal vooraan op het kerkhof begraven, een pastoor zoveel mogelijk in het centrale midden. Als ik daar al eens in de buurt kwam ging ik steevast even kijken of er ergens tussen de sacrale kruisen een glimpje van de hemelpoort te zien was, het was daar het aansluitpunt tenslotte.

Ook de school, bij monde van de klassenbroeder en eens in de week van de kapelaan die ons uitlegde hoe het daar in de hemel, waar we vanuit het tranendal naar toe opstegen, precies aan toeging en die ons het Bewijs van het Godsbestaan heeft bijgebracht, ook de school bracht ons keer op keer bij: 'Houd er goed rekening mee: de ander is altijd belangrijker!' 'Elke ander?' vroeg er in een hogere klas eens een rabauw die al wat straatervaring had, 'ook die vreselijke politiebeul die ik zijn bloed wel kan drinken?' 'Elke ander, zonder uitzondering. Waarom vind jij hem zo'n beul?' De rabauw was meteen stil. Wat niet wegnam dat hij nogal eens vaker voor het een of ander opgepakt werd en toen ook maar uit de toen nog verplichte zondagsmis wegbleef, een van de eersten denk ik. En bij de verkennerij werd ons van ver voor de oorlog tot lang daarna de ijzeren levensregel ingehamerd: 'Algemeen belang gaat boven groepsbelang, groepsbelang gaat boven patrouillebelang en patrouillebelang gaat boven eigenbelang!'

Zo nestelde de altijd belangrijkere Ander zich dieper, steeds dieper voorgoed in de diepste diepten van onze ontvankelijke ziel om op de meest onverwachte momenten toe te slaan. Zodat je niet meer anders kon dan de ander voor laten gaan. Het grootste ging naar de ander, het lekkerste ging naar de ander, bij een volle bus bleef jij bij op halte staan, in de winkel mocht de ander voor, en later op de autoweg ging je vanzelf harder rijden als een medeweggebruiker, een haastige BMW meestal, weer eens in je kofferbak zat om je op te drijven omdat hij er niet langs kon. Hij zijn zin, jij de bekeuring. Tja, katholieke opvoeding... Is er iets hechters? Een leven lang laat je onuitroeibaar in de winkel de ander voorgaan. En altijd hoor je jezelf tegen een vriend die je ergens voor uitnodigt

zeggen dat je graag meegaat terwijl je daar die keer helemaal geen zin in hebt. En als je tot de gelukkige garde behoort die graag zijn handjes gebruikt aanvaard je met gulle glimlach elk te verrichten klusje als je dat wordt gevraagd, ook al heb je in de verste verte geen tijd. Want dat is het ergste van alles: een handiger doet alles gráág, pure hobby is zijn onverwoestbare drijfveer. Maar omdat zo'n stumper, want dat is het natuurlijk, altijd zijn neus stoot en overal achteraan vist blijft hij steevast met onzekere gevoelens zitten als: 'ik ben toch

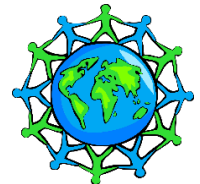
maar erg goed bezig', maar ondertussen ook: 'slome Henkie, dat ben ik ten voeten uit... Wanneer ben ik nou mezelf..?'

Hoe moet dat als God die stakkers als de tijd rijp is zich bij zich roept? Omdat ze zich om hun veel te toegevend gedrag doodschamen hoor je ze nooit, maar er zijn er vast wel erg veel. Wat moet God met al die dwalenden die in de verste verte nog niet zichzelf zijn en dus nooit en te nimmer de hemel kunnen betreden? Bestaat er wellicht voor hen een aparte hel voor, geen brandend vuur, dat was vroeger, maar een enorme grauwe hal vol loodzwarte handgereedschappen waarmee de ongelukkigen hun hele verdere eeuwigheid door tot krakens toe voor de stikgelukkige engelen in de belendende gouden hemel pittige verwenklussen moeten opknappen?

Ja, dat zou men wel denken, maar op basis van die bijzondere katholieke opvoeding die de ander centraal stelt is dat natuurlijk volstrekt onmogelijk. Veel meer ligt het voor de hand dat de effectvolle God deze gemakkelijk kneedbare sukkels juist goed kan gebruiken om die vanuit de hemel, omgeven door een wolk van genade van bijstand, in te zetten om de zo bedroevend slecht beheerde aarde weer met kracht te restaureren. Want die ligt er nu zo hopeloos bij (hij draait nog wel...), dat er een dusdanige aanpak nodig is, als geen mens met al zijn arrogante afbraakbedenksels om vooral de laatste energie uit te persen ook maar in de verste verte kan bedenken. Het kan dan ook niet anders of er bestaat een speciale gouden werkhemel met onverwoestbare werkbanken en geheel nieuwsoortige, op louter heiligmakende genade draaiende machines, van waaruit God persoonlijk de tot erekorps gepromoveerde sukkels in de functie van onzichtbare Werkengel naar de aarde stuurt, om daar de Anderen zodanig te activeren en bij te staan dat ze met herwonnen inzicht de planeet weer net zoals heel vroeger op natuurlijke wijze en met diep respect voor wat er nog op leeft gaan wederopbouwen en als goede rentmeester gaan beheren zoals God onze schepper het vanaf het begin bedoeld heeft.

Wim van Bussel - Franeker

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

Pausbezoek aan Irak

'Broederschap is sterker dan broedermoord': Zo bidt de paus op de ruïnes van IS

"Welkom paus Franciscus." Kleine en grote borden hangen aan muren, flats en lantaarns langs de wegen van Mosul. Ze begroeten in het Italiaans en het Arabisch de aankomst van de paus, tijdens zijn reis in Irak. "Het volk van Mosul heet Zijne Heiligheid welkom", is te lezen op de borden. Mosul was een bolwerk van de IS.

Het straatbeeld is totaal verwoest: opengereten gebouwen, bergen van puin, kapotte wegen, en gebedshuizen die nog steeds de sporen dragen van een oneigenlijk gebruik als gevangenis of rechtbank. Toch heerst er deze ochtend een feestelijke stemming. "Alalà, alalà", schreeuwen vrouwen als teken van gejubel. De menigte – bestaande uit christenen, maar ook veel moslims – staat als sinds de vroege uren van de ochtend langs de weg, veel eerder dan de aankomst van de paus op het internationale vliegveld van Erbil.

*Iraakse meisjes juichen de paus toe in Mosul.
Foto: CNS photo - Paul Haring*

Kinderen zwaaien achter dranghekken met olijftakken, ballonnen, Iraakse of Vaticaanse vlaggen. Bijna niemand draagt een mondkapje, misschien om te laten zien dat in Mosul, waar de bevolking is gedecimeerd door brutale moorden, vandaag toch kan glimlachen.

De paus komt per helikopter aan, na een korte reis van twintig minuten, waarbij hij over de vlakte van Nineve vliegt, een land met een oude christelijke aanwezigheid, die hard getroffen is door het jihadistische terrorisme. Vanuit een raampje kijkt de paus over gebieden waarin honderden christenen noodgedwongen moesten vluchten, nadat ze hun huizen hadden verlaten.

Franciscus komt zelf aan bij Hosh al-Bieaa (het plein van de kerken), een plaats waar vier religieuze gebouwen staan. Het plein werd door IS gebruikt voor willekeurige executies. Op het midden van

het plein, voor een verwoest gebouw, is een podium gebouwd met rode vloerbedekking, met een gouden Chaldeeuse kruis. Vanuit deze plaats spreekt de paus een universeel gebed uit voor de slachtoffers van alle oorlogen. “Hoe wreed is het, dat dit land, wieg van de beschaving, door zulk een onmenselijke storm is getroffen, met verwoeste antieke gebedsplaatsen en duizenden mensen... moslims, christenen, jezidi's, die op wrede wijze zijn afgeslacht omwille van het terrorisme”, aldus de paus.

Voor hem geven een priester en een vrouw hun getuigenis. “Treffend”, zegt de paus, die vervolgens stelt: “Broederschap is sterker dan broedermoord. Hoop is sterker dan de dood, vrede is sterker dan oorlog. Deze overtuiging spreekt met een duidelijker stem dan die van haat en geweld. Ze zal nooit verstikt worden in het bloed dat wordt vergoten door hen die de naam van God verdraaien, door wegen van verwoesting te gaan.” De paus onthult vervolgens een gedenkmonument, ter herinnering aan het bezoek. Er volgt een tour in een onbedekte auto tussen de ruïnes om het plein en een kort stil gebed voor de brokstukken van de Syrisch-katholieke Kerk.

Na Mosul staat Qaraqosh op het programma, de voornaamste christelijke stad van de vlakte van Nineve, die ooit bewoond werd door een meerderheid van Syrisch-katholieken. Ook deze stad belandde tussen 2014 en 2016 onder jihadistisch bewind. Langs de weg zijn in de verte tentenkampen te zien voor vluchtelingen. Kinderen zwaaien van achter dranghekken naar de auto's die voorbijkomen. Op sommige plekken duiken ineens geïmproviseerde begraafplaatsen op. De aanwezigheid van veiligheidstroepen is indrukwekkend: kalashnikovs op iedere straathoek, elke dertig kilometer een checkpoint, militairen op tanks en vijf overvliegende helikopters.

Bij binnenkomst in de oude stad, leiden steegjes vol met stof naar het complex van Heilige Maria al Tahira, dat door IS in brand werd gestoken als teken van verachting. De plaats werd gebruikt voor schietoefeningen en opslagplaats voor wapens. Op de toren van het heiligdom staat een Mariabeeld, die door terroristen werd onthoofd en nu gerestaureerd is. Het hele gebied is in 2020 schoongemaakt en opgeruimd. De geur van verf is nog sterk, het is moeilijk zich de horror van het verleden voor te stellen. “Alleen dankzij het werk van de Kerk is de wederopbouw mogelijk gemaakt”, legt de patriarch van Bagdad, Raphael Sako, uit.

Dominicaanse zusters, die hier al jaren op missie zijn, zijn druk met het opzetten van vazen vol witte bloemen. Sommigen van hen huilen: “Het is het begin van een nieuw leven”, zeggen ze. Ondertussen zingen en bidden vrouwen, gehuld in glanzende oranje gewaden. ‘Terreur heeft niet het laatste woord’. Franciscus komt kort na het middaguur aan, in een geblindeerde auto. Hij wordt begroet door luidende klokken en koren die “Viva il papa!” roepen. Hij richt zich vol ontroering aan tot Koerdische gemeenschap. “Met grote droefheid kijken we om ons heen en zien we tekens van de verwoestende macht van het geweld, de haat, de oorlog. Hoeveel dingen zijn verwoest! En hoeveel moet nog herbouwd worden! Onze ontmoeting toont dat het terrorisme en de dood nooit het laatste woord hebben. Het laatste woord komt aan God toe.”

De paus wijst op de weg van vergiffenis, “noodzakelijk om in de liefde te blijven, om christenen te blijven. De weg naar volledige genezing kan nog lang zijn, maar ik vraag jullie, alsjeblieft, om de moed niet te verliezen. Er is vermogen aan vergiffenis nodig, en tegelijkertijd moed om te strijden.” “Ik weet dat dit heel moeilijk is. Maar we geloven dat God vrede kan brengen in dit land. We vertrouwen in Hem en samen met alle mensen van goede wil, zeggen wij ‘nee’ tegen het terrorisme en het misbruiken van religie”.

Iraakse moeders De paus neemt afscheid door alle Iraakse moeders “van harte” te bedanken. “Moedige vrouwen die nog steeds het leven geven, ondanks de wonden. Bescherm en respecteer de vrouwen. Geef hen aandacht en kansen”, is zijn oproep voordat hij Qaraqosh verlaat en naar Erbil reist voor de Mis in een stadion met meer dan tienduizend mensen.

(Bron: Salvatore Cernuzio, correspondent van Katholiek Nieuwsblad)